

LBRIS

We know
books

D A N P R E P E L I Ț Ă

**PERCEȚII DESPRE ARMONIA
CREAȚIEI DIVINE**

**UNIVERS, ENERGII, VIBRAȚII ȘI
ENTITĂȚI CELESTE ȘI TERESTRE**

**PARTEA a III-a
ARMONIA CREAȚIEI**

**Editura Dharana
București
2023**

V. PERCEPȚII DESPRE ARMONIA CREAȚIEI DIVINE 5

<i>Despre ROLUL Răului în triumful Binelui.....</i>	<i>5</i>
<i>Despre lupta între bine și rău în Univers.....</i>	<i>6</i>
<i>Despre ROMÂNI, popor dac și nu latin</i>	<i>10</i>
<i>Despre o eventuală APOCALIPSĂ.....</i>	<i>13</i>
<i>Despre Fiul Lui Dumnezeu, Fiul OMULUI.....</i>	<i>14</i>
<i>Despre SAVANȚI și Armonia Creației Divine.....</i>	<i>15</i>
<i>Despre PROSTIA omenească și efectele ei</i>	<i>23</i>
<i>Despre SPIRITUL ANIMALIC din OM și dezvoltările karmice ale ZODIACELOR.....</i>	<i>27</i>
<i>Despre ZODIAC și Universul material.....</i>	<i>33</i>
<i>Despre ASTROLOGIE și ASTRONOMIE</i>	<i>39</i>
<i>Despre CONTACTUL lumilor paralele</i>	<i>43</i>
<i>Despre COMUNICAREA între entități.....</i>	<i>44</i>
<i>Despre întruparea în animale și plante.....</i>	<i>48</i>
<i>Despre LUMEA VEGETALĂ terestră și oameni</i>	<i>53</i>
<i>Despre ENTITĂȚI EXTRATERESTRE</i>	<i>55</i>
<i>Despre labilitatea și nestatornicia omului</i>	<i>59</i>
<i>Despre INTELIGENȚA Universului Viu.....</i>	<i>60</i>
<i>Despre PIELE – protecție a corpului și sufletului</i>	<i>61</i>
<i>Despre PĂR – antenă pentru informațiile subtile</i>	<i>62</i>
<i>Despre Misiunea ÎNGERULUI PĂZITOR.....</i>	<i>66</i>
<i>Despre PETRU – temelia Bisericii Creștine</i>	<i>68</i>
<i>Despre lecțiile și dreapta judecată a LUI DUMNEZEU pentru om și suflet.....</i>	<i>69</i>
<i>Despre REGIZAREA VIETII ca un film</i>	<i>73</i>
<i>Despre compunerea FILMULUI VIETII</i>	<i>75</i>
<i>Despre creier, minte, suflet și INTERNET.....</i>	<i>79</i>
<i>Despre apelativul "DOMNUL"</i>	<i>82</i>
<i>Despre frica de judecată și pedeapsă Divină</i>	<i>83</i>
<i>Despre vise, inconștiența omului și sufletului</i>	<i>89</i>
<i>Despre UNICITATEA Pământului și omului</i>	<i>91</i>
<i>Despre LUNĂ, copil adorat al Pământului</i>	<i>93</i>

<i>Despre sufletele călătoare, vise și magie.....</i>	<i>95</i>
<i>Despre IUBIRE, dragoste și sex.....</i>	<i>97</i>
<i>Despre demografie și întruparea sufletelor.....</i>	<i>99</i>
<i>Despre rostul "vieții veacului ce va să fie".....</i>	<i>100</i>
<i>Despre energiile benefice în lăcașurile sfinte.....</i>	<i>103</i>
<i>Despre LACRIMI – oglinda sufletului.....</i>	<i>106</i>
<i>Despre Planeta Pământ, acum UN ALT IAD.....</i>	<i>107</i>
<i>Despre lipsa credinței - lipsa viitorului.....</i>	<i>110</i>
<i>Despre DEMOCRAȚIE, religie și sărăcie.....</i>	<i>111</i>
<i>Despre FAMILIA din oameni cu sex opus.....</i>	<i>117</i>
<i>Despre consecințele sentimentelor negative.....</i>	<i>119</i>
<i>Despre FERICIȚIRE, între iluzie și realitate.....</i>	<i>120</i>
<i>Despre capacitatea de creație a omului.....</i>	<i>122</i>
<i>Despre ierarhizarea în Cer și pe Pământ.....</i>	<i>123</i>
<i>Despre consecințele procesului de gândire.....</i>	<i>124</i>
<i>Despre conștiința de sine și coerența gândirii.....</i>	<i>125</i>
<i>Despre "lumile" create de omenire pe Terra.....</i>	<i>125</i>
<i>Despre DESTINUL Pământului - ființă vie.....</i>	<i>126</i>
<i>Despre ETAPELE evoluției Universului.....</i>	<i>132</i>
<i>Despre cunoștințele lumii privind Universul.....</i>	<i>141</i>
<i>Despre influența LIMBII asupra oamenilor.....</i>	<i>143</i>
<i>Despre limbile engleză, latină și dacă.....</i>	<i>146</i>
<i>Despre secretul MINUNILOR și vibrații.....</i>	<i>148</i>
<i>Despre ICOANE, Rugăciuni și rostul lor.....</i>	<i>149</i>
<i>Despre MINCIUNĂ, efecte nocive și pozitive.....</i>	<i>153</i>
<i>Despre dilema OULUI și GĂINII.....</i>	<i>155</i>
<i>Despre HIPNOZĂ și amintirile blocate.....</i>	<i>156</i>
<i>Despre ÎNVIEREA a m i n t i r i i oamenilor.....</i>	<i>156</i>
<i>Despre entități terestre și intraterestre.....</i>	<i>158</i>
<i>Despre GOLUL COSMIC și NIMIC.....</i>	<i>159</i>
<i>Despre FRICA de Dumnezeu și de pedeapsă.....</i>	<i>161</i>
<i>Despre EXTIRPAREA organelor și vibrații.....</i>	<i>166</i>
<i>Despre alte lumi, micro- și macro- cosmice.....</i>	<i>167</i>
<i>Despre lumi micro, macro, noi și Dumnezeu.....</i>	<i>169</i>
<i>Despre SFÂNTA TREIME.....</i>	<i>175</i>
<i>Despre necredința omenirii în Dumnezeu.....</i>	<i>175</i>
<i>Despre păianjenul ce a prins o muscă în plasă.....</i>	<i>178</i>

<i>Despre Inteligența Supremă și cea a omului</i>	179
<i>Despre RAI și dilema "fructului oprit"</i>	181
<i>Despre DUMNEZEU - unic, dual și treime</i>	184
<i>Despre SUPERSTIȚIA privind o casă nouă</i>	189
<i>Despre accesul limitat al omului la Univers și armonia dumnezeiască din toată Creația</i>	191
<i>Despre un Univers imens și micimea omului</i>	194
<i>Despre oceane și gravitație – Puterea Divină</i>	195
<i>Despre "FENOMENELE" din Univers</i>	196
<i>Despre OGLINZI și efectele oglindirii</i>	198
<i>Despre hipnoză, paranormal și vrăjitori</i>	201
<i>Despre prezicerea vremii pentru 100 de ani</i>	203
<i>Despre realitate, credință, îndoială și dovezi</i>	204
<i>Despre concepțiile eronate ale oamenilor</i>	207
<i>Despre RELAȚIILE dintre entități terestre</i>	210
<i>Despre RECUNOȘTINȚĂ – manifestare rară</i>	211
<i>Despre înmulțirea omenirii și APOCALIPSA</i>	212
<i>Despre Apocalipsă – resetarea Universului</i>	215
<i>Despre trecutul păcătos al Sfinților și iertare</i>	216
<i>Despre conștientizarea Universului infinit</i>	219
EPILOG	221
<i>Despre PANDEMIA ce a înfricoșat omenirea</i>	221
<i>Despre MOTIVAȚIA existenței OM - PĂMÂNT</i>	240
VORBE DE DUH	241
<i>ULTIMA VIZIUNE</i>	241
VORBE DE DUH	243
CUVÂNT DE SFÂRȘIT	251
DESPRE MINE ȘI PERCEPȚIILE MELE	251
<i>Despre REVELAȚIE și PERCEPȚII</i>	251
<i>Despre mine și destinul meu</i>	262
<i>Despre autor</i>	309

V. PERCEPȚII DESPRE ARMONIA CREAȚIEI DIVINE

Motto:

**Straniile coincidențe.
Nimic nu este întâmplător,
nimic nu e ceea ce pare.
*Papa și secretele de la Vatican***

Despre

ROLUL Răului în triumful Binelui

Există un singur loc în Univers unde lumina nu pătrunde aproape niciodată, pentru că *Talpa Iadului* este o *Poartă-scut* care oglindește lumina și o reflectă, o respinge iar întunericul absolut este acolo stăpân, frecvențele de vibrație fiind mult mai joase decât cel mai întunecat negru, iar informația lipsește cu desăvârșire. Energia negativă și malefică se opune luminii.

Există o singură *Divinitate Creatoare* absolută și, **oricum ar fi numită de pământeni sau orice formă ar lua**, determină întreaga omenire să înțeleagă și să se integreze în scopul *Planului Armonios al Creației*.

Întrucât nimic nu a fost înainte și totul a fost creat **dintr-un anumit nimic** de această FORȚĂ TARE și UNICĂ, este evident că și conul descendent, cu toate zonele sale întunecate, precum și întregul Univers, cu toate zonele sale de la un vârf la celălalt și tot ceea ce

există, bun sau rău, a fost creat de Dumnezeu și a primit un anumit rost în cadrul *Planului*. Totul se supune voinței Lui Dumnezeu. **Dacă răul devine tot mai rău, se întâmplă pentru că numai astfel binele va deveni tot mai bun. Iar când binele va triumfa, răul în Univers se va dizolva. Dar asta ar însemna "înghețarea" Universului și este încă foarte, foarte îndepărtată această posibilitate.**

Omenirea "strivită" între Cer și Pământ, omenirea, multă vreme izolată în acest spațiu limitat, cu multă lumină, dar și cu mult întuneric, poate oare înțelege existența veșnică și scopul Lui Dumnezeu? Sunt necesare nenumărate etape de evoluție pentru ca omul să ajungă să înțeleagă, iar atunci sufletele eliberate vor pleca cu această moștenire a vieții și se vor desăvârși, astfel atingându-se scopul Lui Dumnezeu, în *Planul Său*.

Divinitatea Supremă poate lua orice formă, oricând dorește pentru a duce la îndeplinire scopul Creației, poate fi Dumnezeu, poate fi Zeus sau oricare dintre zei, poate fi orice entitate divină celestă și sacră pe care oamenii o adoră, dacă este necesar pentru ca oamenii să înțeleagă prin mintea lor proprie și prin sufletul încorporat *armonia* Cerului și a Pământului care nu vine de la sine, ci numai de la **Dumnezeu Creatorul**.

Despre

lupta între bine și rău în Univers

În zona centrală a Universului material îngerii se luptă cu demonii, lumina se luptă cu întunericul, energiile pozitive se luptă cu cele negative, beneficul se contrecează cu maleficul. În această parte a Universului biconic sunt

concentrate și se intersectează toate aspectele bune cu cele rele. Aici se concentrează toate corpurile cerești pe care le putem observa sau detecta.

Atât cele vizibile, cât și cele invizibile. Cele ”întunecate”, cum sunt așa numitele *găuri negre*, care se luptă cu lumina și o absorb complet, prinzând-o în capcană, pentru ca apoi să o elibereze cu forțe sporite.

Aici lumina face vizibile cele mai întunecate și înfiorătoare corpuri cerești, care la rândul lor reflectă lumina, luminând precum stelele.

Aici lumina poartă cu sine toate secretele și evenimentele desfășurate în Univers de la începuturi.

Această luptă între lumină și întuneric, între bine și rău în Universul material asigură forța și viața acestei felii de Cer, fiind esențială pentru îndeplinirea *Planului Armonios al Creației Divine*.

Aici, în zona materială a Universului, pe Planeta Pământ au fost transferați oamenii și s-au înmulțit pentru a îndeplini Porunca Lui Dumnezeu și a împlini cerințele Planului Divin, pentru susținerea evoluției sufletelor întrupate, alegând între bine și rău.

Unii oameni s-au născut cu sămânța răului în ei și sunt conduși de forțele întunericului. Deși au fost însuflețiți înainte de nașterea trupului uman, sufletul lor a fost furat și afectat de forțele energetice malefice, fiind menținut la o frecvență joasă de vibrație care blochează încă de la începutul vieții evoluția. Această anestezie și influență energetică negativă asupra sufletului se datorează unui complex de factori conturați și consolidați în viețile anterioare, ceea ce a produs o decădere și o atrofiere a conștiinței spiritului, care și-a pierdut capacitatea de a se opune influențelor malefice.

Datorită acestui suflet compromis, evadat și venit din lumea de jos a Universului, omul astfel însuflețit nu mai are șanse de a contribui la reabilitarea sufletului și de a susține o evoluție pozitivă.

Sufletul, fiind astfel corupt, omul respectiv devine doar un trup în dezvoltare, însă lipsit de suflet.

Acest trup, un astfel de om, este manipulat de forțele întunericului, prin mijlocirea unui duh malefic parazit care preia controlul și falsifică secvență cu secvență informațiile scrise în viitor, corupându-le și întunecând realitatea prezentului efemer a aceluși om.

Dualismul sub toate formele sale, energii pozitive și negative, beneficul și maleficul, lumina și întunericul, iubirea și ura etc., au rostul de a asigura pentru eternitate *menținerea echilibrului* în Univers.

Dumnezeu este atât de drept, de corect și de perfect, încât nu abuzează de puterea Lui nemăsurată și infinită, astfel că nu s-a răzbunat pe cei creați de El care L-au trădat și care, contestându-L, s-au refugiat de bună voie în Lumea Întunericului. Le-a lăsat și lor - celor lacomi de putere și vicleni întru spiritualitate - dreptul de a alege, discernământul și chiar mai mult, posibilitatea de a fi utili prin răutatea, perversitatea și întunecata lor existență malefică, acelor care râvnesc să acapareze puterea luminii. Le-a poruncit un rol în Planul pentru desăvârșirea sufletelor întrupate în omul menit să dovedească, *cu prețul vieții sale*, o contribuție esențială în evoluție prin alegerea unei căi spre lumină sau spre întuneric.

*

Oamenii buni scot la iveală bunătatea din ceilalți. În fiecare zi oamenii au posibilitatea să aleagă binele.

Oamenii buni pot face și ei rău. Există o fărâmbă de bunătate și în omul rău. Orice om poate alege binele sau răul în clipa efemeră a realității prezentului. Nu există oameni buni și răi. Există doar oameni. Și acești oameni pot fi când buni și când răi. Este alegerea lor în fiecare zi, clipă de clipă. De asta le-a dat Dumnezeu oamenilor discernământul, capacitatea de a alege. Bun sau rău, e o chestiune și de șansă. Alegerea este benevolă. Dar odată ce ai ales, întoarcerea este aproape imposibilă. Pentru că un om care s-a obișnuit cu răul, îl va aplica mereu. Iar un om care a făcut mereu bine, va face mereu bine. *Este vorba de puterea obișnuinței.* Alegerea e riscantă și dificilă, dar întoarcerea pe calea cea dreaptă după o alegere greșită necesită un efort extraordinar și o voință greu de strunit.

*

Trupul este trecător, dar sufletul nemuritor folosește omul doar în măsura în care acesta devine conștient de conștiința cu care a fost îmbogățit și o folosește pentru a pune în valoare sufletul întrupat prin calitățile și facilitățile oferite de trupul muritor.

Lupta omului în viață este doar împotriva întunericului și a entităților care susțin răspândirea acestuia și a răului ce-l însoțește, iar fiecare suflet întrupat, după câștigul său obținut pe parcursul întregii vieți, își află locul meritat pe scările spiralate ale Universului biconic. Acesta și numai acesta este rodul vieților trăite de suflete în corpul uman.

Pentru suflet nu există trecut până când nu învinge viitorul karmic. Pentru om, nu există viitor până

când nu învinge trecutul, luptând în fiecare clipă (secvență de viață și respirație completă) din realitatea prezentului efemer cu karma sufletului moștenită și scrisă în memoria viitorului. *Omul însuflețit este un luptător în viață, între bine și rău, în favoarea sufletului întrupat, pentru ameliorarea karmei acestuia și evoluție.*

Despre

ROMÂNII, popor dac și nu latin

Cum putem să ne lăudăm și să ne bucurăm în odele actuale și în cântecele și versurile noastre, că populația României de azi este urmașa latinilor din centrul vestului european, care au venit să tâlhărească bogățiile noastre și ne-au învins, supunându-ne, ce-i drept, parțial. Cum putem să ne mândrim că "*Oltenia este sau a fost provincie latină*", cu un teritoriu și un popor **supus de invadatori** în urmă cu 2000 de ani. Atunci, acest teritoriu al României actuale și chiar un teritoriu cu mult mai vast, era ocupat de strămoșii noștri adevărați și de sânge, getodacii din neamul de temut al tracilor. Este adevărat că strămoșii daci au pierdut niște războaie, **dar nu și țara, Dacia, Dacia Felix, Dacia dacilor liberi și nesupuși și nici identitatea strămoșilor noștri adevărați** și a actualului popor român din actuala Românie și **nici limba noastră străveche** și minunată și **nici provinciile sale** din țară furate și pierdute în lumile înconjurătoare ale acaparatorilor.

Nu este nici o mândrie în faptul că Oltenia o fi fost un timp provincie latină, de fapt, romană, este chiar o rușine pentru strămoși și pentru noi ca urmași ai lor, se răsucesc în mormânturi când aud aceste ineptii inventate

de dușmanii din interior și din exterior ai acestei țări.

Identitatea de bază a dacilor și a românilor se regăsește în întreaga moștenire arheologică îngropată de invadatorii tâlhari și de trecerea nemiloasă a timpului, în limba română de bază originală în întreaga Europă cu toate imixtiunile altor limbi, inclusiv latina, și îndeosebi în credința străveche și obiceiurile care s-au păstrat intacte, nealterate și originale în comparație cu toate statele vestului și ale estului, ale sudului și ale nordului, cu tradițiile lor în mare parte diferite. Nici măcar italienii, ocupanți actuali ai teritoriului central roman, nu vorbesc limba latină, pe care au declarat-o "limbă moartă", ci o multitudine de dialecte amestecate precum sunt și provinciile lor actuale. Mai mult chiar, într-o provincie din nordul Italiei se vorbește o limbă română veche cu rădăcini evidente dacice. Cine poate crede că în acest răstimp mândrii daci din teritoriul dacic și-au părăsit limba și și-au însușit o limbă străină, gata "să moară".

Mai ales că cea mai mare parte din Dacia nu fusese cucerită și mulți daci din sud s-au retras aici.

Popoarele numeroase supuse de ruși vorbesc încă limba rusă ce le-a fost impusă, dar nu și-au uitat nici limba și nici tradițiile, ci, din contra, le-au revigorat cu prima ocazie. Indienii amerindieni din Lumea Nouă au fost exterminați și fugăriți pe teritoriile lor de niște tâlhari vest europeni inculți și ahtiați după bogățiile altora. Dar nu și-au uitat limba și tradițiile strămoșești nici după sute de ani de distrugere și de decimare, chiar dacă au fost forțați să-și însușească credința ocupanților.

Poporul român are o **identitate religioasă proprie**, perpetuată din străvechi timpuri, milenare.

Dinainte cu mult timp, dar sigur de la marele

Zalmoxe încoace, credința în *Unicul Creator* a rămas temelie în religia acestui original popor român.

*

În timp ce poporul român s-a născut prin decăderea dacilor cu "ajutorul" romanilor în ultimele două milenii, poporul maghiar s-a ridicat din huni, tot cu "ajutorul" romanilor bizantini. În timp ce blajinul popor cel nou româno-daco-roman a ajuns sub stăpânirea vremelnică a mai multor alte popoare agresive, cel puțin parțial, ungurii au ajuns oarecum rapid, la început prin forță și teroare, iar apoi ca parteneri acceptați "de voie, de nevoie", "acționari activi" alături de alte popoare vestice în concubinaj și au stăpânit alte popoare megieșe, inclusiv o parte importantă a poporului de origine daco-română. Dar la rândul lor, au ajuns și ei sub jugul altor popoare, chiar mai rău ca românii deoarece aproape că și-au pierdut identitatea prin amestecul (uneori dorit și dirijat) cu ceilalți. Istoria nu iartă niciodată, pe nimeni. Chiar dacă se scurg milenii sau secole. Și, până la urmă, falsul istoric și etnic iese la iveală. Iar Dumnezeu are un PLAN, creat pentru eternitate, un plan care îl pune pe fiecare la locul lui, în timp istoric, indiferent de aparenta și din interes adoptata lor credință.

*

Romanii (ca și alți mari cuceritori) nu au fost un real factor civilizator. Doar în mică măsură. Au folosit forța armelor pentru a supune, și-au impus politica lor și un anumit mod de viață, au avut succes în construcții prin inovațiile introduse și au atras învinșii spre romanizare prin acordarea unor anumite libertăți și avantaje la egalitate relativă cu "nucleul" pur romanic. Multe popoare așa

zise "barbare" erau mult mai avansate din multe puncte de vedere, îndeosebi în astronomie, astrologie, medicină, matematică și chiar filosofie. Dar învingătorii se consideră întotdeauna a fi civilizați. Au preluat abuziv de la greci și de la daci până și pleiada de zei, schimbându-le sau adaptându-le doar numele. Principala lor ocupație a fost întotdeauna genocidul și distrugerea moștenirii celor supuși.

Despre

o eventuală APOCALIPSĂ

Cât timp Dumnezeu există și are în aplicare un *Plan al Creației* armonios conceput, cât timp omenirea își îndeplinește misiunea de gazdă și cărăuș de suflete spre evoluție, nu se pune problema că Planeta Pământ, cea aleasă de divinitate, va dispărea într-o zi, că Sistemul Solar și Soarele însuși ar suferi un colaps vreodată, nimicitor pentru viața de pe Pământ și că trebuie să ne pregătim să migrăm undeva, în Cosmos, ca să "salvăm" seminția omenească și viața așa cum a făcut odată NOE, că Universul într-o zi se va auto-distrage prin cine știe ce Big-Bang-uri, prin comprimare sau dilatare, că galaxia Calea Lactee ar putea să fie înghițită de galaxia Andromeda și astfel ar veni sfârșitul etc.

Cât timp Dumnezeu nu are vreun motiv de a schimba ceva substanțial în armonia *Planului Său*, nu se va întâmpla nimic "rău", cum prevăd unii savanți și unii clarvăzători, chiar și unii proroci apocaliptici, TOTUL este în deplină siguranță și ARMONIE, omenirea este asigurată atât timp cât are grijă de sufletele întrupate în ea, suflete care însuflețesc oamenii și-i ține vii, pentru îndeplinirea

scopului de evoluție pozitivă spre desăvârșire. Ca în orice lucrare importantă există și rebuturi inevitabile, așa că există și involuție, cu rezultate negative și malefice, dar acest lucru *asigură până la urmă dinamica funcționării Universului biconic.*

Despre

Fiul Lui Dumnezeu, Fiul OMULUI

Doar trupul omenesc al Lui Iisus Hristos este cel care a fost batjocorit, care a fost maltratată, a pățimit, suportând supliciul, și a fost omorât mișelește prin răstignire pe cruce. Trupul Lui Sfânt a fost străpuns cu sulița, a suferit străpungerea cu cuie, a fost înțepat și a sângerat în urma încoronării cu împletitura de spini.

Dar Fiul Lui Dumnezeu, suflet superior, care s-a întrupat în omul Iisus Hristos, nemuritor fiind, conștient de misiunea primită de la Tatăl Său Divin, a suportat totul, fiind alături de mintea trupului care ar fi putut să cedeze în urma suferințelor îndurate și a treia zi a reintrat în trupul înmormântat și L-a înviat, luându-L cu El atunci când S-a înălțat la Ceruri, la locul Său din Rai la Dreapta Tatălui Ceresc.

Nu a fost aceasta nici prima și nici ultima întrupare a sufletului Fiului Lui Dumnezeu, se va mai întrupa, venind cu slavă să judece sufletele întrupate în oamenii vii muritori și sufletele eliberate ale celor morți, iar atunci va începe o nouă etapă fără sfârșit, ultima dintre mai multe etape desfășurate de la actuala *Facere a Lumii* începută cu Adam și Eva.

Iisus Hristos a spus, desigur codificat: ”*Cine își iubește prea mult sufletul pe Lumea aceasta îl va pierde,*